

УДК 347.440(477)

DOI: <https://doi.org/10.32631/v.2023.4.07>

Олександр Євгенович Кухарев,

доктор юридичних наук, професор,

Харківський національний університет внутрішніх справ,

кафедра цивільного права та процесу (професор);

<https://orcid.org/0000-0003-2086-9179>,

e-mail: kukharyev@gmail.com

СУТНІСТЬ ДОГОВОРІВ, ЯКІ УКЛАДАЮТЬСЯ З МЕТОЮ ЗДІЙСНЕННЯ КОРПОРАТИВНОГО ІНВЕСТУВАННЯ

Статтю присвячено з'ясуванню сутності договорів у сфері корпоративного інвестування. Наголошено, що інвестиційні договори охоплюють різні види цивільно-правових договорів. Сферою застосування досліджуваних договорів є корпоративні правовідносини, тобто відносини, пов'язані зі здійсненням корпоративних прав на участь в управлінні господарською організацією. Сторонами договору у сфері корпоративного інвестування є суб'єкти інвестиційної діяльності, до яких належить передусім інвестор, тобто суб'єкт інвестиційної діяльності, який приймає рішення про вкладення власних, позичкових і залучених майнових та інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування. Іншою стороною договору можуть бути, зокрема, корпоративний фонд, компанія з управління активами як реципієнти інвестицій. Такі договори не об'єднуються спільним предметом, який зумовлений конкретним видом інвестиційного договору (дії з управління активами, частка в статутному (складеному) капіталі господарського товариства тощо). Договори, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування, є консенсуальними, оплатними та двосторонніми.

Ключові слова: договір, інвестиційний договір, інвестиції, інвестиційна діяльність, корпоративні правовідносини, інвестиційний фонд.

Оригінальна стаття

Постановка проблеми

Запорукою успішного функціонування національної економіки є інвестиційна діяльність, оскільки вона об'єднує інтереси та ресурси фізичних, юридичних осіб і держави щодо ефективного соціально-економічного розвитку. Інвестиційну діяльність зазвичай розглядають з двох позицій. Насамперед як діяльність, пов'язану із вкладенням коштів в об'єкти інвестування з метою отримання прибутку, досягнення соціального й екологічного ефекту, а також як процес перетворення ресурсів у вкладення.

Однією з форм інвестиційної діяльності є корпоративне інвестування, яке у широкому розумінні визначають як вкладення коштів в акції акціонерних товариств або частки, завдяки чому формується

статутний капітал товариств з обмеженою відповідальністю або участь у цьому господарському товаристві з метою отримання прибутку, а також досягнення певного соціально-економічного ефекту.

Використання механізму корпоративного інвестування різниться залежно від основного виду діяльності реципієнта інвестицій, а також спеціальних вимог законодавства щодо суб'єктів таких видів діяльності. Йдеться, зокрема, про банківську, страхову діяльність, спільне інвестування.

При цьому договірне оформлення інвестиційної діяльності у сфері корпоративних правовідносин є одним із ключових елементів не лише сприяння розвитку та розміщення інвестицій у відповідній сфері, а й ефективної реалізації прав та інтересів сторін, зацікавлених в отриманні прибутку чи досягненні іншої мети інвестування.

Крім того, правове регулювання здійснення інвестиційної діяльності постійно змінюється, а правозастосовна практика динамічно розвивається й адаптується до потреб ринку, через що використання договірних форм оформлення інвестиційної діяльності в корпоративних правовідносинах набуває все більшої значущості. Так, 27 липня 2022 р. було ухвалено новий Закон України «Про акціонерні товариства»¹, систематично вносяться зміни до Законів України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю»², «Про інститути спільного інвестування»³, «Про інвестиційну діяльність»⁴ та інші нормативні акти, спрямовані на забезпечення належного здійснення відповідної діяльності, дотримання прав її учасників та недопущення їх порушення.

Попри інвестиційну привабливість і широке застосування на практиці, можна констатувати недостатню увагу законодавця до нормативного забезпечення форми та використання договорів, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування. Дослідження застосування таких договірних конструкцій має важливе

¹ Про акціонерні товариства : Закон України від 27.07.2022 № 2465-IX // База даних (БД) «Законодавство України» / Верховна Рада (ВР) України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2465-20> (дата звернення: 23.10.2023).

² Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю : Закон України від 06.02.2018 № 2275-VIII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2275-19> (дата звернення: 23.10.2023).

³ Про інститути спільного інвестування : Закон України від 05.07.2012 № 5080-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/5080-17> (дата звернення: 23.10.2023).

⁴ Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12> (дата звернення: 23.10.2023).

теоретичне та прикладне значення, оскільки діяльність, спрямована на здійснення корпоративного інвестування, заснована саме на договорі.

З огляду на це відповідні правовідносини вимагають ретельного наукового аналізу.

Стан дослідження проблеми

Загальні питання правового регулювання інвестиційної діяльності ретельно розглядалися в наукових розробках таких учених, як В. С. Щербина, О. М. Вінник, Ю. М. Жорнокуй, О. Е. Сімсон, О. Р. Кібенко, В. В. Поєдинок, О. Г. Хрімля та ін. При цьому договір при здійсненні корпоративного інвестування не був предметом спеціальних наукових досліджень. Учені зосереджували свою увагу переважно на таких об'єктах інвестування, як будівництво нерухомості [1; 2], сфера послуг [3], а також на окремих аспектах інвестиційного договору [4; 5]. Крім того, на рівні статей та частин (розділів, параграфів) підручників, навчальних посібників в узагальненому вигляді аналізувалося корпоративне інвестування [6; 7]. Окремо слід звернути увагу на монографію О. П. Суц «Цивільні правовідносини з корпоративного інвестування», що вийшла друком у 2017 р. [8].

Водночас практично невіршеними у правовій доктрині залишаються питання, пов'язані з виявленням правової природи договірних конструкцій, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування.

Мета і завдання дослідження

Метою статті є з'ясування сутності договорів у сфері корпоративного інвестування. Досягнення цієї мети здійснюється шляхом аналізу норм чинного законодавства України, судової практики та положень правової доктрини, що і є *завданням* статті.

Наукова новизна дослідження

Результати дослідження мають порівняно новий характер і полягають у виявленні сутності договорів, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування. З'ясовано й охарактеризовано суб'єктний склад, предмет і види таких договорів. Продемонстровано положення сучасної правової доктрини щодо регулювання інвестиційної діяльності.

Виклад основного матеріалу

Як наголошено у ст. 9 Закону України «Про інвестиційну діяльність», основним правовим документом, який регулює взаємовідносини між суб'єктами інвестиційної діяльності, є договір (утода) або проспект цінних паперів (рішення про емісію цінних паперів).

У широкому розумінні термін «інвестиційний договір» застосовують до договорів, які укладаються між інвестором, іншими учасниками інвестування та спрямовуються на реалізацію будь-яких видів

і форм інвестицій задля одержання прибутку або досягнення соціального ефекту [9, с. 177].

Під час здійснення інвестиційної діяльності укладаються різні за своїм призначенням договори. Так, одні договори опосередковують безпосередньо вкладення інвестицій переважно з метою отримання прибутку, інші мають допоміжний характер, оскільки забезпечують надання суб'єктам інвестиційної діяльності різного роду послуг, тим самим сприяючи більш ефективному інвестуванню.

Зокрема, до інвестиційних можуть належати договори про спільну діяльність, капітальне будівництво, кредитування, довірчого управління майном тощо. У юридичній літературі термін «інвестиційний договір» розглядається як інституційне міжгалузеве утворення, яке підпадає під регулювання нормами інвестиційного права. На переконання Р. Б. Шишки, інвестицій договір – це група договорів, які опосередковують відносини у сфері інвестиційної діяльності [10, с. 118]. Важливо враховувати, що інвестиційний договір є основним регулятором поведінки суб'єктів інвестиційної діяльності. Якщо нормативно-правові акти визначають загальні засади здійснення інвестиційної діяльності, то досліджуваний договір установлює конкретний правовий зв'язок між її учасниками. Йдеться про порядок і умови виконання договірних зобов'язань, форми взаємодії сторін, способи забезпечення виконання зобов'язань тощо. Слід вказати також на дію принципу свободи договору, за змістом якого «сторони є вільними в укладенні договору, виборі контрагента та визначенні умов договору з урахуванням вимог Кодексу, інших актів цивільного законодавства, звичаїв ділового обороту, вимог розумності та справедливості» (ст. 627 Цивільного кодексу (далі – ЦК України))¹. Невипадково у ст. 9 Закону України «Про інвестиційну діяльність» міститься застереження про те, що укладення договорів, вибір партнерів, визначення зобов'язань, будь-яких інших умов господарських взаємовідносин, що не суперечать законодавству України, є виключною компетенцією суб'єктів інвестиційної діяльності. Очевидно, що без вільного вибору контрагента за договором, без свободи вибору конкретного виду договору, що укладається у сфері інвестиційної діяльності, а також визначення його умов, практично неможливо досягти бажаного результату. Це узгоджується з послідовним розширенням диспозитивних засад регулювання приватних відносин.

Важливо врахувати, що договірна форма корпоративного інвестування регулює не лише вкладення інвестицій, а й організацію

¹ Цивільний кодекс України : Закон України від 16.01.2003 № 435-IV // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/435-15> (дата звернення: 23.10.2023).

інвестиційного процесу. Адже саме в договорі містяться конкретні умови, що стосуються прав та обов'язків сторін, їх відповідальності, строку дії договору та можливості його пролонгації.

У пункті 7.13 постанови Великої Палати Верховного Суду від 29 січня 2019 р. інвестиційний договір визначається як вид цивільно-правових договорів. Наголошується, що він може містити положення різних видів цивільно-правових договорів, що зумовлено предметом і цілями інвестування. Йдеться, зокрема, про договори купівлі-продажу, капітального будівництва, про спільну діяльність, кредитування, довірчого управління майном. Таким чином, інвестиційний договір передбачає як грошові, так і майнові права й обов'язки сторін договору¹. На цивільно-правовому характері інвестиційного договору наголошується і у правовій доктрині. Зокрема, О. Е. Сімсон обґрунтовує це тим, що наявні майнові відносини між рівними учасниками інвестиційних відносин [11, с. 179].

У юридичній літературі цивільно-правові договори класифікують на групи за критерієм їх юридичної спрямованості. Так, виокремлюють: договори про передання майна у власність; договори про передання майна у користування; договори про виконання робіт; договори про надання послуг; договори про передання результатів творчої діяльності; договори про спільну діяльність. Інвестиційні договори об'єднують широке коло різноманітних цивільно-правових договорів, різних за своєю правовою спрямованістю, що унеможливає виділення їх в окрему групу.

При цьому договори при здійсненні саме корпоративного інвестування відрізняє передусім сфера їх застосування – корпоративні правовідносини. Згідно з ч. 6 ст. 96-1 ЦК України корпоративними відносинами є відносини між учасниками (засновниками, акціонерами, пайовиками) юридичних осіб, у тому числі які виникають між ними до державної реєстрації юридичної особи, а також відносини між юридичною особою та її учасниками (засновниками, акціонерами, пайовиками) щодо виникнення, здійснення, зміни і припинення корпоративних прав.

Тож корпоративні відносини пов'язані з реалізацією корпоративних прав на участь в управлінні господарською організацією. У частині 3 ст. 96-1 ЦК України наведений вичерпний перелік корпоративних прав учасників (засновників, акціонерів, пайовиків) юридичної особи:

¹ Постанова Великої Палати Верховного Суду від 29.01.2019 : справа № 916/4644/15, провадження № 12-114rc18 // Єдиний державний реєстр судових рішень. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/79684989> (дата звернення: 23.10.2023).

1) брати участь в управлінні юридичною особою у порядку, визначеному установчим документом, крім випадків, встановлених законом;

2) брати участь у розподілі прибутку юридичної особи й одержувати його частину (дивіденди), якщо така юридична особа має на меті одержання прибутку;

3) у випадках, передбачених законом та установчим документом, вийти з юридичної особи;

4) здійснити відчуження часток у статутному (складеному) капіталі товариства, цінних паперів, паїв та інших об'єктів цивільних прав, що засвідчують участь у юридичній особі, у порядку, встановленому законом;

5) одержувати інформацію про діяльність юридичної особи у порядку, встановленому установчим документом;

6) одержати частину майна юридичної особи у разі її ліквідації в порядку та у випадках, передбачених законом, установчим документом (право на ліквідаційну квоту).

Сучасними науковцями обґрунтовується природа корпоративних правовідносин як цивільних, що мають самостійний характер у предметі цивільно-правового регулювання [12, с. 216].

Характерною та відмінною ознакою корпоративного інвестування, на думку Н. В. Бойчук, є набуття правомочності управління активами реципієнта будь-якої організаційно-правової форми шляхом участі особи у вищому органі управління такої організації та отримання частини прибутку від її господарської діяльності, особливим порядком припинення інвестиційної діяльності в порядку, встановленому законом. Вчена наголошує, що під час прийняття рішення про корпоративне інвестування інвестору доцільно проаналізувати всі переваги та недоліки певного виду господарської організації реципієнта інвестицій, зважати на встановлені законом заборони та обмеження щодо корпоративного інвестування. Залежно від мети інвестиційної діяльності – отримання прибутку чи задоволення певних соціальних потреб – інвестор прагне обрати оптимальну корпоративну форму реципієнта інвестицій, що дасть змогу оцінити можливі ризики та мінімізувати їх негативні наслідки. Корпоративні форми інвестування мають різне виявлення. При первинному корпоративному інвестуванні кошти спрямовуються безпосередньо до статутного (складеного) капіталу юридичної особи. При вторинному інвестуванні інвестор може придбати акції, цінні папери на фондовому ринку за цивільними договорами відповідно до статутних документів господарських товариств [6, с. 77].

Інвестування у сфері корпоративних правовідносин передбачає вкладення інвесторами коштів в акції акціонерного товариства, а

також у частки товариства з обмеженою відповідальністю. Саме від виду господарського товариства залежить обсяг майнової відповідальності інвестора, що виступає як акціонер чи учасник товариства. Так, згідно зі ст. 2 Закону України «Про товариства з обмеженою та додатковою відповідальністю» учасники товариства, які не повністю внесли вклади, несуть солідарну відповідальність за його зобов'язаннями у межах вартості невнесеної частини вкладу кожного з учасників. За таких обставин учасники, які у повному обсязі оплатили належні їм частки, не відповідають за зобов'язаннями товариства з обмеженою відповідальністю, що свідчить про обмежену їх відповідальність і зменшення ризику майнових втрат від здійснення підприємницької діяльності товариством.

Однією з визначальних ознак інвестиційного договору є його спрямованість на здійснення інвестиційної діяльності. Відповідно до ст. 2 Закону України «Про інвестиційну діяльність» інвестиційною діяльністю є сукупність практичних дій громадян, юридичних осіб і держави щодо реалізації інвестицій.

До договорів, які укладаються з метою здійснення корпоративного управління, належать: договори на придбання (передання) прав, посвідчених цінними паперами; договори про передання майна у власність чи користування з метою здійснення корпоративного інвестування; договори з управління активами корпоративного фонду з компанією з управління активами.

Специфічна сфера укладення досліджуваного договору суттєво впливає на його суб'єктний склад. Так, сторонами договору у сфері корпоративного інвестування є суб'єкти інвестиційної діяльності, до яких належить передусім інвестори, що визначається у ст. 5 Закону України «Про інвестиційну діяльність» як суб'єкт інвестиційної діяльності, який приймає рішення про вкладення власних, позичкових і залучених майнових та інтелектуальних цінностей в об'єкти інвестування. Інвестори можуть виступати в ролі вкладників, кредиторів, покупців, а також виконувати функції будь-якого учасника інвестиційної діяльності.

Іншою стороною договору (реципієнтом інвестицій), який укладається з метою здійснення корпоративного інвестування, можуть бути, зокрема, корпоративний фонд, компанія з управління активами. За приписом п. 2 розділу II Положення про особливості здійснення діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами), договір про управління активами корпоративного інвестиційного фонду укладається між компанією з управління активами і наглядовою радою корпоративного

інвестиційного фонду та затверджується загальними зборами цього фонду¹.

Корпоративним фондом є юридична особа, яка утворюється у формі акціонерного товариства і провадить виключно діяльність зі спільного інвестування (ч. 1 ст. 8 Закону України «Про інститути спільного інвестування»). Корпоративний фонд може бути створений виключно шляхом заснування. Злиття, поділ, виділ, приєднання чи перетворення корпоративного фонду забороняється. Виділ з корпоративного фонду іншої юридичної особи забороняється. Так само забороняється приєднання до корпоративного фонду іншої юридичної особи. Як зазначено у ст. 13 Закону України «Про інститути спільного інвестування», мінімальний розмір статутного капіталу корпоративного фонду становить 1250 мінімальних заробітних плат у місячному розмірі, встановленому законом на день реєстрації фонду як юридичної особи.

Компанія з управління активами вчиняє дії з управління активами корпоративного фонду на підставі договору. Відповідно підлягає ліцензуванню. Частка держави у статутному капіталі такої компанії не може перевищувати 10 відсотків.

За договором у сфері корпоративного інвестування інвестор передає певні цінності у власність корпоративного фонду або компанії з управління активами. У контексті дослідження важливо врахувати нормативно встановлені вимоги до змісту договору про управління активами корпоративного інвестиційного фонду. Зокрема, такий договір має містити: повне найменування, місцезнаходження та код за ЄДРПОУ сторін, строк дії договору; номер і дату прийняття рішення про видачу ліцензії на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) та/або серія (за наявності), номер, дату видачі ліцензії; предмет договору – управління активами за винагороду протягом строку дії договору; права й обов'язки сторін згідно із законодавством; відповідальність сторін за невиконання або неналежне виконання умов договору, порушення конфіденційності, розголошення інсайдерської інформації; порядок зміни умов договору; умови дострокового припинення договору; відомості про уповноважених осіб сторін договору; продовження строку

¹ Положення про особливості здійснення діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами) : затв. рішенням Нац. комісії з цінних паперів та фондового ринку від 06.08.2013 № 1414 // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1486-13> (дата звернення: 23.10.2023).

дії договору тільки за рішенням загальних зборів акціонерів фонду; зобов'язання компанії з управління активами щодо інвестування активів інститутів спільного інвестування з метою отримання максимального інвестиційного доходу при мінімально можливих ризиках відповідно до інвестиційної декларації; порядок відшкодування компанією з управління активами збитків, завданих корпоративному інвестиційному фонду неналежним виконанням умов договору; розмір винагороди компанії з управління активами, порядок її нарахування та оплати, а також можливість виплати премії компанії з управління активами, що визначається в регламенті такого фонду відповідно до законодавства. Крім того, договір повинен містити порядок заміни компанії з управління активами (пункти 1–3 розділу II Положення про особливості здійснення діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльності з управління активами¹)).

Інвестор безпосередньо не бере участі в діяльності реципієнта інвестицій. Отримання інвестором доходу від діяльності останнього зумовлена не фактом участі в ній, а у зв'язку з наявністю відповідних правовідносин між інвестором та реципієнтом.

Істотною умовою будь-якого договору є умова про його предмет (ч. 1 ст. 638 ЦК України), адже саме ця умова розкриває сутність зобов'язання, що виникає між сторонами. Досліджувані договори не об'єднуються спільним предметом. Це зумовлено тим, що договори, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування, охоплюють неоднорідні договірні конструкції. Тому предмет залежить від конкретного виду договору. Наприклад, предметом договору про управління активами корпоративного інвестиційного фонду виступатимуть дії управителя з управління майном. Предметом договору придбання частки у статутному капіталі товариства з обмеженою відповідальністю є ця частка.

Договори, спрямовані на здійснення корпоративного інвестування, є консенсуальними, оскільки вважаються укладеними з моменту досягнення згоди в належній формі з усіх істотних умов. Крім того, слід зважати на оплатний характер таких договорів, що зумовлено сутністю інвестицій та інвестиційної діяльності, визначених у Законі України «Про інвестиційну діяльність». Інвестиційна діяльність саме в корпоративних правовідносинах здійснюється з метою отримання прибутку. За критерієм розподілу прав та обов'язків між сторонами договору, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування, є двосторонніми.

¹ Там само.

Висновки

Інвестиційні договори охоплюють різні види цивільно-правових договорів, що зумовлено предметом та цілями інвестування – договори купівлі-продажу, капітального будівництва, довірчого управління майном, про спільну діяльність, кредитування.

Договір є основною формою здійснення інвестування у сфері корпоративних правовідносин. До специфічних ознак такого договору можна віднести особливу сферу його застосування, спеціальний суб'єктний склад.

Сферою застосування досліджуваних договорів є корпоративні правовідносини, тобто відносини, пов'язані зі здійсненням корпоративних прав на участь в управлінні господарською організацією. Сторонами договору у сфері корпоративного інвестування є суб'єкти інвестиційної діяльності, до яких належить передусім інвестор. Іншою стороною договору можуть бути, зокрема, корпоративний фонд, компанія з управління активами як реципієнти інвестицій.

Такі договори не об'єднуються спільним предметом, який зумовлений конкретним видом інвестиційного договору (дії з управління активами, частка в статутному (складеному) капіталі господарського товариства тощо). Договори, які укладаються з метою здійснення корпоративного інвестування, є консенсуальними, оплатними та двосторонніми.

Список бібліографічних посилань: **1.** Рим Т. Я. Цивільно-правові засади регулювання інвестиційних відносин у будівництві : монографія. Львів : Галич-Прес, 2020. 388 с. **2.** Гордієнко А. В. Особливості правовідносин інвестування в об'єкти нежитлового будівництва. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія: Юриспруденція*. 2017. № 29, т. 2. С. 8–11. **3.** Данилюк Т. І. Сфера послуг як об'єкт інвестиційної діяльності. *Інвестиції: практика та досвід*. 2014. № 17. С. 10–12. **4.** Врублевська К. М. Договірні-правові форми інноваційного інвестування. *Економічна теорія та право*. 2016. № 2. С. 171–181. **5.** Гордієнко А. В. Договір підяду на капітальне будівництво як інвестиційний договір. *Прикарпатський юридичний вісник*. 2017. Вип. 5. С. 60–64. **6.** Бойчук Н. Р. Окремі питання правового регулювання корпоративних інвестицій. *Право та інновації*. 2018. № 3. С. 76–81. DOI: <https://doi.org/10.31359/2311-4894-2018-23-3-76>. **7.** Жорнокуй Ю. М. Инвестиционное право : учеб. пособие. Харьков : Прометей-Пресс, 2005. 224 с. **8.** Суц О. П. Цивільні правовідносини з корпоративного інвестування : монографія. Харків : Право, 2017. 200 с. **9.** Вінник О. М. Інвестиційне право : навч. посіб. Київ : Правова єдність, 2009. 616 с. **10.** Шишка Р. Б. Інвестиційні договори: характеристика та спроби класифікації. *Юридичний вісник. Повітряне і космічне право*. 2014. № 4. С. 118–122. **11.** Симсон О. Э. Инвестиционные и инновационные отношения: перспективы развития

публичной и частной сфер : монографія. Київ : Ін Юре, 2005. 416 с.
12. Жорнокуй Ю. М., Сліпченко С. О., Жорнокуй В. Г. Корпоративні правовідносини : монографія. Харків : Екус, 2021. 248 с.

Надійшла до редколегії 26.10.2023

Прийнята до опублікування 11.11.2023

Kukhariev O. Ye. Essence of contracts concluded for implementing corporate investment

The article is focused on clarifying the essence of contracts in the field of corporate investment. Achieving the specified purpose is realized through the analysis of the relevant norms of the current legislation of Ukraine, court case-law and provisions of the legal doctrine, which is the objective of this article.

It has been emphasized that investment contracts cover various types of civil contracts. It has been determined by the subject matter and objectives of investment (joint operation agreements, capital construction contracts, credit granting agreements, purchase and sale agreements, fiduciary management agreements).

The contract is the main form of investing in the field of corporate legal relations. The author has substantiated the specific features of such a contract, which are: the special sphere of its application; special contracting parties.

The sphere of application of the contracts studied in the article is corporate legal relations, that is, relations connected to the exercise of corporate rights to participate in the management of a business entity. The parties to the contract in the field of corporate investment are the subjects of investment operation, which primarily include: an investor, i.e., the subject of investment operation that makes a decision to invest own, loaned and borrowed property and intellectual values into investment objects. The other party to the contract can be, in particular, a corporate fund, assets management company as recipients of investments.

Such contracts are not united by a common subject matter, which is determined by a specific type of investment contract (asset management actions, a share in the authorized (joint) capital of a business entity, etc.). Therefore, the author has emphasized the impracticality of uniting contracts in the field of corporate investment into a separate group of civil contracts. Contracts concluded for the purpose of implementing corporate investment are consensual, commutative and bilateral.

Key words: contract, investment contract, investments, investment operation, corporate legal relations, equity fund.

